

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Elogia Societatis Iesv Sive Propvgnacvlvm: Pontificum,
Conciliorum, Cardinalium, Antistitum, nec non
Imperatorum, Regum, Principum & aliorum Virtute,
Religione, omniq[ue] Literatura illustrium (etiam ...**

Gomez, Cristobal

Antverpiæ, 1681

Marcellus II. n. 3

urn:nbn:de:hbz:466:1-38486

Et pluri-
mos in Ec-
clesia fru-
ctus affe-
rentem.

AB EODEM in Bulla expedita (postulante Ioanne III. Iu-
tano Rege) pro vniendo Monasterio S. Ioannis de Longauares Colle-
gio Conimbricensi, quæ incipit, Regimini vniuersalis Ecclesiæ,
&c. fructum à nostris in Regnis Algaruorum factum recensens,
Plurimos, inquit, in Ecclesia Dei fructus afferebant, quodque
tam in dictorum Portugalix, & Algarbiorum Regnis, quàm
in insulis maris Oceani, eidem Regno subiectis, & pluribus
alijs locis plurimum proderant, &c. Ita apud P. Balthasarem
Tellez in chron. Hist. Soc. lusit. Tom. 1. lib. 3. cap. 29. n. 5. sic de socijs,
ac Societate sentiebat sanctissimus Pontifex, cuius immaturam mor-
tem Societas omnis, quæ Iulium agnoscebat ut Patrem, à quo am-
plissimo diplomate, immunitatibus aucta, munita priuilegijs, ornata
diuitijs, & beneficijs erat.

Æstimata
Societas à
Marcello.

3. A MARCELLO II. Ceruino Politiano Iulij successore,
qui longe maiora polleebatur, se vita suppediasset: ille, inquam, qui
Romanæ Ecclesiæ, qui Societati nostræ tantum ostensus, & satis ta-
men exhibitus Pater: ille, quem Roma quidem vix Pontificem prius
creatum, quam mortuum potuit audire. Erat hic cum bonis omni-
bus, tum Societati Ignatioque peramicus, vir integerrimus, & omni
laude cumulatus, munerique tanto omnium opinione par. Init Pon-
tificatum ingenti bonorum omnium gratulatione, gaudioque. Quem
cum adorandi, gratulandique causa noster quoque adisset Ignatius,
Pontifex hominem arte complexus, & suauius osculatus, cum eo in-
ambulans de re componenda christiana, de propaganda Christi fide,
de veteri disciplina restituenda, de sanandis denique affectis christia-
næ Reipublicæ partibus multa contulit. Deinde comiter ab se dimisso,

Quos Pon-
tifex mili-
tes suos, ac
Bellatores
appellat.

mandauit, suo vt nomine benedictionem cunctis Patribus im-
pertiret, quos singulos aueret inspicere, & quasi suas Copias,
ac Milites recensere: proinde curaret eos, vbi primus ille saluta-
tionum æstus deseruisset, ad se adduci: cohortatusque ad augendam
religiosæ Militiæ Societatem. Tu Milites, inquit, collige, & Bella-
tores instrue, Nos vtemur. Duos etiam quos apud se haberet
Theologos postulauit eâ modestia, ut adderet, Nisi forte vtilius pu-
tes operam alibi nauaturos. Certissimo, quanti & Ignatium, &
Socie-

Ac duos
Theologos
apud se ha-
bendos po-
stulat.

Societatem eius ipse faceret argumento. Ita Par. 1. Hist. Soc. lib. 15. num. 3.

AB EODEM: Qui tanto flagrabat amore huius Societatis, ut nonnunquam cum de ea sermonem haberet, discedere ab ea verborum parcimonia, quæ illi erat nativa, videretur. Aliquando in consuetu plurimorum hominum de hac Societate loquens dixit, se non legisse (et si in Historijs esset versatissimus) vlli homini post Apostolorum tempora, concessum fuisse à Domino, quod Patri Ignatio, vt dum viueret, tantum operis, cuius fuisset ipse instrumentum, incrementum videret. Significabat autem aper-tissima hac testificatione, declarasse Deum hominibus, quantum hoc Institutum approbaret. Is paulo antequam Conclauē illud ingrederetur in quo Pontifex renunciatus est, dicebat quadam die mihi (hic loquitur Doctor noster Olauus) deplorans nostrorum temporum corruptelam, Cum ex pluribus rebus, quas in mundo geri videbat, grauissimum caperet animo dolorem, in illis tamen rebus quas Dominus dignabatur per Societatem nostram operari, acquiescere, & recreari solere. Postquam electus fuit in Pontificem, P. Ignatio me presente dixit, Deliberasse se omnino duos Sacerdotes nostræ Societatis apud se habere, cum quibus de grauioribus rebus communicaret: propterea videret, quos illi dare vellet: Quæ omnia illius sanctissimi Pontificis beneuolentissimum erga nostram Societatem animum non obscure testantur. Sic ibid. n. 60.

Iterum laudat Ignatium.

Et Societatem.

Ea recreabatur Pontifex.

AB EODEM: Cum is adhuc Cardinalis esset, & cum eodem Olauo aliquando agens, disputansque, num commodè faceret Societas nostra, Ecclesiasticas dignitates, atque Episcopatus reiiciens, multas in contrariam partem rationes afferebat; quibus satisfacit Olauus: & cum adhuc Marcellus in sua sententia persisteret, subrexit Pater: Non rationibus tantum illis tecum agam, sed etiam auctoritate. Magister quippe Societatis nostræ ac Parens Ignatius vtilius hoc iudicat, & maxime probat: nec solum nostra referre putat, sed multo etiam magis Ecclesie Dei. Tunc Cardinalis: Nunc cedo, inquit, Olauus, & manus do. Plus enim apud me in hac quidem causa mo-

Et ad dignitates Ecclesiasticas expeteret,

Nisi Ignatius oppositum sentiret.

B

menti

Hunc, &
Societatem
mire ex-
tollit.

Quam opus
eximium
appellat.

menti habet Ignatij auctoritas, quam omnes idque ipsa ratio manifestè docet. Probabile enim est Ignatium, qui Societatem vestram tam opportuno tempore, & Dei Ecclesiæ necessario diuinitus instituit, felicissime propagauit, prudentissime hæctenus gubernauit, eius qui illum vnum ad tam eximium opus elegit, voluntatem Dei potius habere comperitam, quam nos qui sæpè hallucinamur, & media in luce non videmus. Quis enim qui Ignatium ad fundandam Religionem vestram, amplificandam, atque administrandam, tanta à Domino gratia atque spiritu dotatum videat, non etiam intelligat illum ipsum cælesti lumine collustratum, certissima ratione accepisse, in qua nimirum Deus velit, vt se ad eius obsequium Societas vestra exerceat, & perpetuo conseruet? Quapropter vestris quidem potissimum in rebus, vnus Ignatius omnium mihi rationum instar est. Hæc Marcellus ante Pontificatum apud P. Ribadeneira in vita S. Ign. lib. 3. cap. 15. fol. mihi 145. & post Pontificatum, idem iudicium, eandem opinionem, & existimationem (et forte maiorem) de Ignatio Parente, & Societate habuit: quam mille fauoribus, gratijs, & priuilegijs cumularet, si viueret. Sed quæ rerum humanarum est inconstantia, paucos intra dies in febrim incidit, & altero ac vigesimo Pontificatus sui die, communi omnium lætæ, sed præcipue Societatis mærore, decessit.

Paoli amor
in Igna-
tium.

Et reue-
rentia.

4. A PAVLO IV. antea Petro Carrasa Cardinali Theatino, vnoque è primis qui Sacrum Clericorum Regularium fundarunt Ordinem: ex quo etiam Theatinos vulgus appellat. Qui tam amanter, quam honorificè excipiebat Ignatium: neque enim passus est vquam ab Ignatio se degenibus, ac ne aperto quidem capite compellari, sed secum per cubiculum perambulanti, multis inspectantibus, & admirantibus audiit. Eo mortuo ad Patres Congregationis primæ Generalis de Lainij creatione renunciantes hæc verba pientissimus Pontifex dedit, in quibus egregie laudat Comitiorum exitum, commendat Societatem, adhortatur ad laborum constantiam, confirmat creationem Præpositi, & ipsam Societatem. Læti, inquit, summo
&